683/03

Den 20. oktober 2003 blev i sag nr. 60.245:

xxxxxx xxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxxxxx
xxxx xxxx xxxx x x xx
xxxx xxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i If Skadeforsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning.

Selskabet har ved skrivelse af 23/1 2003 til nævnet redegjort for sagen på følgende vis:

"Faktum:

Klager er ejer af en sommerhusejendom beliggende på R.vej 16, … Ejendommen er beliggende i landzone og indenfor strandbeskyttelseslinien, jf. Bilag A.

Ejendommen er siden opførelsen i 1960'erne blevet udbygget af flere omgange.

En tilbygning på 50 kvm blev der ansøgt om byggetilladelse til. Denne ansøgning blev alene imødekommet bl.a. under betingelse af at tilbygningen blev opført med maksimalt 20 kvm.

For de resterende tilbygninger aktuelt sommerhustilbygning 35 kvm, carport 30 kvm, to tilbygninger til carport hver af 7 kvm samt en terrassemur er der ikke ansøgt om byggetilladelse.

For aktuelle sag er sommerhustilbygning i 1993-1995 terrassemur relevant.

S. Kommune anmoder ved skrivelse af 2. august 2000 klager om at ansøge om lovliggørelse af tilbygninger, jf. Bilag B.

Spørgsmålet om lovliggørelse har været behandlet i det administrative system.

Forvaltningen for Miljø og Teknik indstiller ved skrivelse af 22. februar 2001 til at alle ulovligt opførte bygninger på ejendommen fjernes, jf. Bilag C. På baggrund af denne indstilling meddeler V. Amt ved afgørelse af 27. februar 2001, Bilag D, afslag på efterfølgende lovliggørelse af ulovlige tilbygninger til sommerhusejendommen.

Naturklagenævnet træffer som endelig administrativ myndighed afgørelse af 29. maj 2002, jf. Bilag E. Naturklagenævnet stadfæster V. Amts afslag på lovliggørelse af ulovlig opført sommerhustilbygning og terrassemur men meddeler samtidig efter omstændighederne tilladelse til efterfølgende lovliggørelse af carport samt to mindre tilbygninger hertil.

Nærværende klage omhandler, hvorvidt Naturklagenævnet ved indbringelsen af dettes afgørelse af 29. maj 2002 for domstol kan tilpligtes at meddele tilladelse til efterfølgende lovliggørelse af ulovlig opført sommerhustilbygning og terrassemur.

Indklagede har, ved skrivelse fremlagt som Bilag F, afvist at imødekomme anmodning om forudgående tilsagn om retshjælpsdækning til førelse af sagen med henvisning til at sagen ikke føres med rimelig grund, jf. Forsikringsbetingelser for retshjælpsforsikring § 2, stk. 3 jf. § 5, stk. I fremlagt som Bilag G.

Indklagedes anbringender:

Dækningstilsagn under den til hovedpolicen hørende retshjælpsdækning er betinget af, at tvisten føres med rimelighed, hvilket indebærer, at sikrede har en rimelig grund til at føre sagen, herunder en rimelig udsigt til at få helt eller delvist medhold ved dom eller forlig. Ved den af Ankenævnet for Forsikring statuerede praksis indebærer 'en rimelig grund' et for sikrede gunstigt resultat således at der tilbydes forhåndstilsagn til retshjælpsdækning.

Naturklagenævnet har under sin sagsoplysning afholdt møde med sagens parter, samt foretaget besigtigelse af sommerhusejendommen.

Ved afgørelsen vedrørende efterfølgende lovliggørelse af tilbygningerne er det tillagt vægt, at sommerhusejendommen er beliggende i landzone, hvorefter der ikke uden tilladelse fra landzonemyndigheden må opføres om- og tilbygning, jf. Bilag H.

Det er tillagt vægt, at sommerhuset ligger i strandbeskyttelseslinie indenfor hvilken der ikke må foretages ændring af tilstanden, jf. Bilag I.
Denne bestemmelse er en restriktiv forbudsbestemmelse der har til formål at beskytte mod ændringer af tilstanden.

Dispensation til efterfølgende lovliggørelse af tilbygninger beliggende i landzone og indenfor strandbeskyttelseslinie er restriktiv.
…
Idet det må lægges til grund, at denne afgørelse er udtryk for praksis på området findes klager ikke at have udsigt til at opnå en ændring af sin retstilstand ved at indbringe tvisten for domstolen.

Herfor ses ikke at være omstændigheder der ved søgsmål kan medføre et for sikrede gunstigt resultat således, at der kan tilbydes forhåndstilsagn til retshjælpsdækning.

På baggrund heraf er der meddelt afslag på dækning til førelse af retssag under den tegnede forsikring med henvisning til Forsikringsbetingelser for retshjælpsforsikring § 2, stk. 3 og § 5, stk. 1, jf. Bilag G."

Af den af klagerens advokat den 27/11 2002 udfærdigede stævning fremgår bl.a.:
"Ved lov nr. 439 om ændring af naturbeskyttelsesloven vedtog Folketinget i 1994 at ændre strandbeskyttelseslinien fra 100 m til 300 m. Ændringen skulle træde i kraft i de enkelte amter, når Strandbeskyttelseskommissionen havde kortlagt linieføringen af de nye beskyttelseslinier.

I november 2000 tilskrev Strandbeskyttelseskommissionen sagsøger, bilag 19, og informerede om de nye regler. På tidspunktet for opførelsen af tilbygningerne i 1993-95 var det således stadig den oprindelige strandbeskyttelseslinie, der var gældende.

Denne beskyttelseslinie var ikke stationær, men ændrede sig i takt med nedbrydning/inddæmning af kysten. Af det som bilag 3 fremlagte kort fremgår, at ejendommen ligger udenfor den 100 m linie, der var i 1960.

…

Anbringender:

Til støtte for de nedlagte påstande gøres gældende:

At ejendommen er beliggende i landzone,

at sagen skal bedømmes udfra de på tidspunktet for opførelsen af tilbygningerne gældende retsregler, altså de i 1993-95 gældende.

at der i henhold til den dagældende naturbeskyttelseslov var gældende en strandbeskyttelseslinie på 100 m.,

at beskyttelseslinien indtil lovændringen ved lov nr. 439/1994 i 1994 og i henhold til deklarationen skulle regnes fra den til enhver tid værende kystlinie,

at ejendommen ikke er beliggende indenfor en afstand af 100 m. fra kysten, subsidiært, at en mindre afstand end 100 m er af underordnet betydning i den konkrete sag,

at bevisbyrden for, at ejendommen er omfattet af en beskyttelseslinie påhviler sagsøgte og at denne bevisbyrde ikke er løftet, ligesom der ikke er taget hensyn hertil ved sagsøgtes afgørelse, hvorfor denne er materielt urigtig,

at en nedrivning af tilbygninger m.m. ikke vil tilføre landskabet nogle naturbeskyttelsesmæssige og af loven beskyttede interesser, herunder at der er tale om et lavt hus (3,5 m til kip) og ikke særligt synligt i landskabet,

at en nedrivning vil betyde et væsentligt økonomisk tab for sagsøger, såvel til selve nedrivningen/efterreparationen og som følge af en mindre ejendomsværdi,

at V. Amt har tilsidesat en forvaltningsretlig lighedsgrundsætning ved at meddele dispensation i henhold til planlovens § 35 til ejeren af ejendommen R.vej 6,

at denne dispensation er meddelt med henvisning til, at *'.. den er uden betydning for det særlige beskyttelsesområde' og at 'Forvaltningen anser det derfor ubetænkeligt at legalisere den',*

at der ved myndighedernes bedømmelse af grundlaget for en dispensation ikke er forhold, der i væsentligt omfang er forskellige for ejendommene R.vej 6 og R.vej 16,

at afgørelsen er truffet uden samtidig besigtigelse af ejendommen R.vej 6 og dermed truffet på et ufuldstændigt og urigtigt grundlag."

I afgørelse 29/5 2002 fra Naturklagenævnet hedder det bl.a.:

"Klageren har endelig henvist til, at V. Amt har givet dispensation til udbygning af sommerhuset på R.vej 6. Endvidere henvises der til, at der andre steder i landet er sket lovliggørelse af ulovlige sommerhuse.

For så vidt angår ejendommen R.vej 6 har V. Amt efterfølgende oplyst, at såvel sommerhus som carport på denne ejendom er beliggende uden for strandbeskyttelseslinien.

…

Naturbeskyttelseslovens bestemmelse om strandbeskyttelseslinien er en restriktivt administreret forbudsbestemmelse, hvis hovedformål er at sikre en generel friholdelse af kystområderne imod indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse. Kun i særlige tilfælde kan der gøres undtagelse fra bestemmelsen.

Ved vurderingen af, om den i 1993/95 opførte tilbygning til sommerhuset samt terrassemuren kan tillades bibeholdt, må der tages udgangspunkt i, om en ansøgning om dispensation fra strandbeskyttelseslinien på nuværende tidspunkt ville kunne imødekommes.

Praksis for dispensation til tilbygning/ændring af sommerhuse beliggende inden for strandbeskyttelseslinien er restriktiv, særligt når sommerhuset - som her - ligger i landzone uden for et planlagt sommerhusområde. De landskabelige hensyn, som tidligere har begrundet, at der blev givet afslag, må herved tillægges betydning.

Det må desuden lægges til grund, at klagerens far - sagens forhistorie taget i betragtning - har påbegyndt tilbygningen vel vidende, at et sådant projekt ikke kunne forventes godkendt. Klageren burde endvidere have været bekendt med forholdene

på ejendommen, herunder de særlige landskabelige interesser, som i begyndelsen af 1980'erne førte til, at Fredningsnævnet alene ville tillade en mindre tilbygning end oprindeligt ansøgt og kun placeret i forlængelse af det eksisterende sommerhus."

…

Naturklagenævnet finder efter en samlet vurdering, at V. Amts afslag på lovliggørelse af sommerhustilbygning og terrassemur bør opretholdes - også af hensyn til afgørelsen i fremtidige, lignende sager.

Tabet ved nedrivning af den ulovligt opførte del af bygningsmassen findes heroverfor ikke at kunne tillægges afgørende betydning."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**

…

3. Selskabet skal – på det foreliggende grundlag – afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand."

…

§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af resthjælpsforsikringen?

1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at klageren ikke over for den foreliggende afgørelse fra Naturklagenævnet har anført omstændigheder, der kan bevirke, at omkostningerne ved indbringelse af afgørelsen for domstolene vil kunne anses afholdt med rimelig grund. Nævnet kan der-

for ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde klageren forhåndstilsagn om retshjælps-dækning for disse omkostninger.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann